

Eesti Arstide Päevad '99 Pärnus

Elmise aasta Arstide Päevadest kirjutades lõpetasin küsimusega: mida ja kuidas muuta? Nüüd, kus EAP'99 seljataga, võib nentida, et varasemate kordadega võrreldes oli paljugi teisiti.

Vana kindla akadeemilise ja kontinentaalse kliimaga Tartu asemel ootas tohtreid seekord merelinn Pärnu. Loodetud päikesepaiste asemel aga tuli leppida kõleda tuule ja vihmaga, milles palun süüdistada mitte korraldajaid, vaid enneaegselt tembutama hakanud volbrinõidu.

Kõigest hoolimata ei läinud täide pessimistide kartus, et Tartust ärakolimise osavõtjate hulgale halvasti mõjub. Kahel päeval peaaegu viimse kohani hõivatud Endla teatri saal annab tunnistust sellest, et arstid hindavad endiselt üht aasta omanäolisemat konverentsi, mille programm on püütud koostada mitte ainult ühe kitsa eriala spetsialiste, vaid kogu arstkonda huvitavatel teemadel. Registreerunud osavõtjate nimekirju sirvinud, pean kindlasti tänama piirkonnaliitude juhte, kelle organiseerimistööst sealt selgelt silma paistab – lõviosa osalenutest on EAL liikmed. Teiselt poolt kinnitab see tõik loodetavasti ka arvamust, et Arstide Liitu kuulubki aktiivsem osa arstkonnast.

Koos teistega said Arstide Päevadest osa ka külalised: Urve Toots ja Ants Anderson Eesti Arstide Seltsist Rootsist, Hannu Halila ja Lars-Einar Floman Soome Arstide Liidust ning Jan Lindgren Soome Arstide Seltsist Duodecim.

Konverentsi esimese päeva ettekanded käsitlesid teemat, mis oli, on ja paraku küllap ka jääb aktuaalseks veel üsna pikaks ajaks – pahaloomuliste kasvajatega puutub oma igapäevatöös kokku iga arst. Täpselt sama võib öelda ka teise päeva teema kohta. Meditsiinieetika on valdkond, mis eriti viimasel ajal on ärgitanud sõna võtma peamiselt ajakirjanikke ja patsiente, nüüd siis avaldasid oma mõtteid ka tohtrid ise. Programmi muutsid mitmekesisemaks nn. tsunfivälised esinejad – ajakirjanik Svea Talving ja jurist prof. Jaan Sootak. Hea meel on tõdeda, et eetikaprobleeme ei peeta sugugi vähetahtsateks. Ettekanded olid väga huvitavad ja on äärmiselt kahju, et tihe kava küsimusteks-vastusteks peaaegu aega ei jätanud. Tundub, et eetikateemalisi koolitusüritusi tuleks hakata korraldama regulaarselt, et arstidel oleks võimalik end kursis hoida kirjutatud seadustega ja diskuteerida kirjutamata seaduste üle.

Taas tuleb tunnistada, et kõigiti sobivat kohta Arstide Päevade korraldamiseks avastada ei õnnestunud. Igal aastal rabelevad korraldajad konverentsi ja näitust kokku viia üritades põhimõttel: nokk lahti, saba kinni. Seekord olid “saba” rollis meditsiinifirmad, kes pidid oma väljapanekuid tutvustama üsna kitsastes tingimustes. Teatrimaja suuremaks venitada ei andnud ja nii pidid mõned registreerimisega hilinevad koguni kõrvale jääma. Annan siinkohal edasi korraldajate vabandused kõigi ettetulnud ebamugavuste pärast ja lubaduse, et järgmisel aastal püüame leida näituseks lahendamaid olusid. Loodetavasti leidub siiski ka edaspidi firmasid, kes järgivad põhimõtet: kus on arstid, peavad olema ka nemad, ja me kohtume nendega ka järgmistel Arstide Päevadel.

Eelmistest aastatest tuttavat ümarlauadiskussiooni seekord ei peetud. See ei tähenda muidugi, et tervishoiu korraldamisest ja finantseerimisest enam midagi rääkida poleks. Üks teravaim lahendamata probleem on endiselt arstide palgaläbirääkimised, mis oli päevakorra põhipunktiks 29. aprillil toimunud EAL eestseisuse koosolekul. Indrek Oro nentis, et hoolimata riikliku lepitaja sekkumisest, ei ole kolmepoolsed läbirääkimised töövõtjate ja Haiglate Liidu vahel tulemusi andnud. Arstide Liit on otsustanud mitte taganeda juba 1997. a. tehtud volikogu otsusest nõuda eriarsti miinimumtunnitasuks 50 kr., õdede nõudmine on teatavasti 20 kr./t., EHL peab aga võimalikuks maksta vaid 31 ja 18 kr./t. Eestseisus võttis vastu järgmise otsuse: Arstide Liidu edasine taktika arstide töötasu tõusu tagamiseks seisneb süsteemi korrastamises:

- Ühtse süsteemi kehtestamine arstide töökoormuse määramise ja tasustamise põhimõtetes;
- Arstide kvalifikatsiooni kontrolli parandamine sertifitseerimissüsteemi kaudu;
- Rahaliste vahendite liikumise suunamine patsiendi omavastutuse suurendamise teel (visiidimaks, osalemine haiglaravi hotellikulude tasumises).

Samal ajal tuleb jätkata kollektiivlepingute sõlmimist.

Head võimalust pingelisest arstitööst lõõgastumiseks pakkus neljapäevaõhtu Sunset Club'is koos peagi oma lavategevuse 25. juubelit tähistava *Kuldse Trioga*.

Arstide Päevade programmile pani punkti volikogu ja erialaseltside koosolek, millest samuti selle *Teataja* veergudel lugeda võite.

Lõpetuseks tahaksin veelkord tänada kõiki konverentsil esinejaid, osalenud arste ja firmasid, Endla teatrit ning meie koostööpartnerit Articum Gruppi.

Vist ei ole enam vaja küsida, kas korraldada Eesti Arstide Päevad 2000, küll aga kus ja kuidas.

Kõigile ilusat sooja suve soovides

Katrin Rehema